

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΥΡΕΘΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΑΦΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

39 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΓ. ΜΑΡΚΟΥ 30

1898

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη εὑρέθη εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς
Ἱερουσαλὴμ ἐπάνω εἰς τὸ χωρίον Γεθσημανῆ, εἰς τὸν
τάφον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Θεοῦ, θέα, θεῖον θαῦμα.

ΔΙΗΓΗΣΙΣ τοῦ μεγάλου καὶ φρικτοῦ μυστηρίου
οὗ ἔγεινε εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ εἰς
τὴν Ἐκκλησίαν ΣΙΩΝ. Λίθος ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν
καὶ αὐτὸς ὁ λίθος ἦτο μικρὸς καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν
σαλεύσῃ.

Ἀκούσατε δέ, εὐλογημένοι χριστιανοί, πῶς ἐξῆλθεν
ἀπὸ τὸν οὐρανὸν αὐτὸς ὁ λίθος.

Ἦτο ἡμέρα Τετάρτη, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ εἶχεν ὁ λίθος
αὐτὸς γράμματα θεϊκὰ καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν σα-
λεύσῃ.

Τότε ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων

Ἰωαννίκιος ἐσύναξεν ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ ἅπαντας τοὺς Χριστιανούς, καὶ ἔλαβαν δέησιν πρὸς τὸν Θεὸν τρία ἡμερόνυχτα γονυκλινῶς καὶ μὲ θερμὰ δάκρυα παρακαλοῦντες τὸν Παντοδύναμον Κύριον καὶ ἠκούσθη φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λέγουσα· Ἐπάρετέ τὴν αὐτὴν τὴν πέτραν καὶ ἴδετε τὰ γεγραμμένα θειὰ λόγια. Τότε ὁ ἀγώτατος Πατριάρχης ἐρράγισε τὴν πέτραν καὶ εὗρεν ἐντὸς αὐτῆς αὐτὰ τὰ γεγραμμένα ἅγ·α λόγια, ἅτινα ἔλεγον οὕτως·

Ὅσοι ἐπίστευσαν τῷ ἁγίῳ ὀνόματί μου καὶ ἔγειναν χριστιανοί, πέμπω αὐτὴν τὴν ἁγίαν μου ἐπιστολὴν εἰς τὸν κόσμον αὐτοῦ ἀφῆκα τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ τὰ βιβλία τῆς ἐκκλησίας μου, διὰ νὰ σᾶς διδάσκουν νύκτα καὶ ἡμέραν διὰ νὰ φυλάξετε τὰς ἐντολάς μου, καὶ σεῖς ὡς ἀνόητοι τὰς καταπατεῖτε. Διὰ τοῦτο θέλω ἀποστρέψει τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σᾶς καὶ δὲν θέλω σᾶς λυπηθῇ πλέον.

Εγὼ σᾶς ἔστειλα βάρβαρα ἔθνη καὶ σᾶς ἐμαστίγωσαν καὶ σᾶς ἐπῆραν τὸν βίον σας, καὶ σεῖς δὲν ἐμετανοήσατε διὰ νὰ σᾶς λυπηθῶ καὶ νὰ σᾶς λυτρώσω.

Ἰδέτε καὶ στοχασθῆτε ἄνθρωποι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ὅτι, εἰάν δὲν φυλάξετε τὴν ἁγίαν μου Κυριακὴν ὅπου εἰς αὐτὴν ἀνεστήθην, θέλω ἀνοίξει τοὺς καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ καὶ θὰ βρέξω αἷμα μὲ φωτίαν νὰ σᾶς κατακαύσω. Ἀφρόντιστοι! δὲν στοχάζεσθε, ὅτι τὴν ἁγίαν μου Κυριακὴν ἀνέστησα τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ μαζὺ μὲ τὴν Εὐάν καὶ τοὺς ἔβαλα εἰς τὸν Παράδεισον ἀπὸ τὸν κατηραμένον τόπον τῆς κολάσεως, ὅπου τόσους αἰῶνας ἦτον κλεισμένοι καὶ ἐχάρισα τὸν Παράδεισον

εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς ἑσᾶς, διὰ τὸ νὰ εὐφραίνεσθε αἰωνίως μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν βασιλείαν μου; Καὶ σεῖς, ἀφρονέστατοι καὶ ἀνέητοι καὶ φθονεροί, μὲ τί καρδίαν αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τὴν καταπεῖτε μὲ τὰ παμμίαρα ἔργα σας; Στοχασθῆτε, ἀφρονέστατοι, ὅτι θέλω κλείσει τὸν οὐρανὸν νὰ μὴ βρέξῃ πλέον καὶ τὴν γῆν νὰ μὴ βλαστήσῃ χορτάρια οὔτε γεννήματα, ὥστε νὰ σπεῖρετε καὶ νὰ μὴ θερίζετε, διότι διάγετε πρὸς με κακῶς καὶ διεστραμμένως. Καὶ ἐγὼ θέλω φερθῆ πρὸς ὑμᾶς μὲ ὀργὴν θυμὸν καὶ ἀγανάκτησιν. «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσιν.» Ἐγὼ σᾶς ἔστειλα σημεῖα, χειμῶνας, κακοὺς καὶ χιόνας, ἀκρίδας, ἀνέμους καὶ ἀστραπὰς φοβεράς, θανατικά, λοιμούς, σεισμούς, φοβεροὺς, καὶ σεῖς ὡς λίθοι ἀναίσθητοι δὲν μετενοήσατε, ἵνα εἰς πίστιν ἔλθῃ ἡ φθονερά σας καρδιά καὶ ν' ἀφήσετε τὰ κακά σας θελήματα.

Τὴν ἁγίαν Κυριακὴν καὶ τὰς μεγάλας μου ἑορτάς, τὰς καταπατεῖτε μὲ τὰ πονηρὰ ἔργα σας, υἱοὶ διαβόλου καὶ κληρονόμοι τῆς αἰωνίου κολάσεως καὶ ὄχι τῆς βασιλείας μου. Καταπατεῖτε τὰ θεῖα μου προστάγματα, τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν ἁγίαν μου ἐκκλησίαν. Ἐγὼ ἠὐλόγησα τὴν γῆν νὰ δώσῃ σῖτον, οἶνον, ἔλαιον καὶ πᾶν ἀγαθόν, καὶ ἐχορτάσατε καὶ ἐπρόκόψατε, καὶ τεῖς ἐστάθητε ὅλοι διάβολοι καὶ ἀχάριστοι ὡσάν τὸν Ἰούδαν σιμὰ εἰς ἐμέ, ἀπὸ τὰ κακά σας ἔργα, καὶ τὰς κνομίας σας τὰς παρανόμους. Ἐβουλήθην ὁμοῦς νὰ σᾶς ἔφαισῶ ἀλλὰ διὰ τὰς παρακλήσεις τῆς ἁγίας καὶ ὑπεραγίας Μητρὸς μου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων μου σᾶς εὐσπλαγχνίσθηκα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναχράντου

Μητρὸς καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ προφητῶν καὶ μαρτύρων καὶ ὁσίων, καὶ δικαίων, δὲν σὰς ἐτιμώρησα διὰ τὰς βδελυρὰς πράξεις σας. Τί ἀγαθὸν ἐπράξατε διὰ τὸν ἄρεσσητε τῆς βασιλείας μου; Πτωχοὺς, ὀρφανοὺς, χήρας καὶ παιδιὰ ἀνήλικα ὅπου φωνάζουν ὀπίσω σας δὲν ἐχορτάσατε, οὔτε ἐκυβερνήσατε διὰ νὰ λυπηθῶ ἐγὼ καὶ σὰς συγχωρήσω τὰς ἁμαρτίας σας.

Δὲν βλέπετε τὰ ἀλλόφυλα ἔθνη, ὅπου νόμον δὲν ἔχουν καὶ νόμον πράττουν; Ἐγὼ σὰς ἔδωκα ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, δίδων αὐτοῖς ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν. Δὲν βλέπετε ἀναίσθητοι, τί μέγα μυστήριον εἶναι ὁ ἀφορισμὸς; ὅποιος σταθῇ ἀφωρισμένος δὲν δύναται τὸ σῶμά του νὰ διαλύσῃ ἡ γῆ, οὔτε ἡ ψυχὴ του ἔχει ἀνάπαυσιν εἰς τὸ αἰώνιον πῦρ τῆς κολάσεως, ἕως οὔ νὰ τὸν συγχωρήσῃ ὁ ἱερεὺς ὅπου τὸν ἀφώρισεν. Ἄν εὐρίσκεται ἀποθαμμένος, πρέπει νὰ τοῦ δώσῃ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν συγχώρησιν καὶ οὕτω δύναται νὰ διαλυθῇ τὸ σῶμα σου καὶ εὐρεθῇ συγχωρημένος εἰς τὸν αἰῶνα τὸν μέλλοντα. Ἐνῷ σὰς ἔδωκα ἅγιον νόμον διὰ μέσου τοῦ προφήτου Μωϋσέως ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τοῦ Σινᾶ, καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ἦλθον καὶ ἐσαρκώθην εἰς τὴν σὰν ἐκ τῆς ἁγίας μητρος μου καὶ αἰειπαρθένου Μαρίας, καὶ τὸν παλαιὸν νόμον πληρώσας, ἀφῆκα πρὸς ὑμᾶς τὸν καιρὸν Εὐαγγελίόν μου, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ Καινὴ Διαθήκη μου. Τὰ ὅσα ἔκαμα διὰ σὰς τὸ ἀνθρώπινον γένος, σεις ὅλα τὰ κατεπατήσατε μὲ τὰς κατηραμένας βλαφημίας σας, βλασφημοῦντες καὶ καταπατοῦντες τὸν σταυρόν μου καὶ τὰ φρικτὰ πάθη, ἅτινα ὑπέφερα διὰ τὴν ἰδικὴν σας ἀγάπην ἐπάνω εἰς τὸν τοῦ Κρανίου τό-

πον, προσέτι ὑπέφερα ἔμπυσμούς, καὶ κολαφισμούς·
διὰ σᾶς ἐρραπίσθην, διὰ σᾶς ἐφόρεσα τὴν κοκκίνην χλα-
μίδα, τὴν ὁποίαν μοι ἐφόρεσαν οἱ ἐμπαιγμὸν καὶ ἐβά-
σταξα τὸν κάλαμον εἰς τὰς χεῖρας, καὶ με τοσούτους ἐμ-
πυσμούς καὶ ὀνειδισμούς ὠνομάσθην ψευδὴς βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων, διὰ τὴν ἰδικὴν σας σωτηρίαν.

Διὰ σᾶς ἐβάσταξα τὸν σταυρὸν εἰς τοὺς ὤμους μου
καὶ ἐσύρην εἰς τὸν τοῦ Κρανίου τόπον, διὰ σᾶς ἐτε-
λείωσα τὴν ζωὴν ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸν με τόσας
πληγὰς, χύνων τὸ πανάγιον αἷμά μου διὰ νὰ ξεπλύνω
τὰς ἁμαρτίας σας, καὶ διὰ νὰ σᾶς χαρίσω τὴν οὐράνιον
βασιλείαν μου, ὅπου εἰσθε ἐξωρισμένοι διὰ τὴν παρά-
θασιν τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ. Διὰ σᾶς ἐφόρεσα τὸν
ἀκάνθινον στέφανον, κατατρύπων τὴν ἁγίαν κορυφὴν
μου, διὰ νὰ σᾶς στεφανώσω καὶ νὰ κάμω διαδόχους
τῆς βασιλείας μου. Διὰ σᾶς ἠνοιχθῇ ἡ ἁγία μου πλευρὰ
ὑφ' ἐνὸς τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἐξῆλθεν αἷμα καὶ νερόν,
διὰ νὰ δείξω ὅτι τὸ νερόν εἶναι τὸ βάπτισμα καὶ τὸ
αἷμα εἶναι ἡ ἁγία μου κοινωνία, ὅπου χωρὶς αὐτὰ τὰ
δύο μυστήρια δὲν δύναται νὰ ἴδῃ τις τὴν βασιλείαν τοῦ
πατρὸς μου τοῦ ἐπουρανίου.

Ἀλλὰ σεῖς δι' ἀνταμοσβὴν τῶν θείων μου εὐεργε-
σιῶν, ὑβρίζετε καὶ καταπατεῖτε τὸν σταυρὸν καὶ τὰ
πάθη μου.

Ἰδετε, ἄνθρωποι, καὶ στοχασθῆτε ἀπὸ τὰ βιβλία
τῆς Ἐκκλησίας μου, ὅτι τὴν ἁγίαν μου Κυριακὴν,
τὴν ὁποίαν καταπατεῖτε με τὰ ἄνομα ἔργα σας, εἰς
αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν μέλλω νὰ τελειώσω τὴν δευ-
τέραν μου παρουσίαν καὶ νὰ τελειώσω τὸν κόσμον ν'.

αποδώσω τοῦ καθ' ἑνὸς κατὰ τὰ ἔργα ὅπου ἔπραξε. Καὶ ὅσοι ἐβάσταξαν τὰς ἐντολάς μου καὶ ἐποίησαν τὰ πρὸςτάγματά μου θέλουν λάμψει ὥσπερ τὸν ἥλιον, καὶ θ' ἀκούσουν τὴν μακαρίαν ἐκείνην φωνήν, τό, «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου»· καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ θ' ἀκούσουν τὴν φρικτὴν μου ἀπόφασιν· «Πορεύεσθε οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Πορεύεσθε εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς μαζί με τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον. Δι' αὐτὸν ἐδουλεύετε, δι' αὐτὸν ἐκοπιᾶτε εἰς τὴν ζωὴν σας, καὶ αὐτὸν ἀπολαύσατε».

Ὑπάγετε καταλαληταί, ὑπάγετε καταδόται, ὑπάγετε ἐπίορκοι, ὅπου δι' ὀλίγον χάρισμα, ἢ καὶ ἀπὸ πάθος κινούμενοι ὁμνύετε παρανόμως τὸ Εὐαγγέλιόν μου καὶ καταστρέφετε τὸν πλησίον σας μετὰ τὴν ψευδῇ μαρτυρίαν σας, ὅπου πολλάκις ἐπήρατε ἀθώους εἰς τὸν λαιμόν σας, καὶ ἐξώλοθρεύσατε παιδιά καὶ οἰκογενείας, καὶ τοὺς ἐχαλάσατε ἀπὸ τὰς ὀφείας τῆς φύσεως διὰ τὸ πείσμα σας, διὰ τὰ τέλη σας, καὶ διὰ τὸν παράνομον φθόνον σας.

Ὑπάγετε τώρα νὰ κατακαίεται ὁ λάρυγγάς σας ἀπὸ φωτίαν ἄσβεστον εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, μαζί με τὸν πατέρα σας τὸν διάβολον.

Ὑπάγετε ἀντίδοχοι, οἵτινες δὲν ἐφροντίσατε διὰ νὰ ἀρέσετε εἰς ἐμένα ὅπου σᾶς ἐπλάσα καὶ σᾶς ἔδωκα τὰ ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ μου νὰ χαίρεσθε, ἀλλὰ

ἐφροντίσατε νὰ ἀρέσητε τοῦ πατρός σας τοῦ διαβόλου, διὸ καὶ τὰ ἔργα του ποιήσατε. Ὑπάγετε. ἀχάριστοι καὶ ἀχόρταστοι ὅπου διὰ Θεὸν τὴν κοιλίαν σας προσκυνᾶτε καὶ λατρεύετε, μὴ βαστῶντες τὰς τεσσαρακοστὰς, ἀλλὰ καταλύετε κρέας καὶ ὀψάριον, μὴ βαστῶντες τὰς Τετάρτας καὶ τὰς Παρασκευάς, ἀλλὰ καταλύετε καὶ κρέας καὶ ὀψάριον, καὶ εἴτε ἄλλο σᾶς ἐδίδασκεν ὁ διάβολος διὰ νὰ τὸν ἀρέσητε. Δὲν στοχαζέσθε, ὅτι τὴν Τετάρτην παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων διὰ τὴν σωτηρίαν σας καὶ τὴν ἀγίαν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς ἐτελείωσα τὴν ζωὴν μου ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ χύνων τὸ αἷμά μου διὰ νὰ σᾶς ξεπλύνω ἀπὸ τὸν βόρβορον τῆς ἁμαρτίας, καὶ νὰ σᾶς χαρίσω τὴν βασιλείαν μου, ὅπου διὰ σᾶς ἐσταυρώθηκα; Καὶ σεῖς εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς καταλύετε καὶ κρέας καὶ ὀψάριον, ὡσὰν χοῖροι ἄγριοι, καὶ ὄχι ὡσὰν ἄνθρωποι Χριστιανοί. Ἴδετε καὶ στοχασθῆτε ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας μου ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς Παρασκευῆς ὅπου ἐσταυρώθη, ὅλη ἡ οἰκουμένη γνωρίζουσά με διὰ ποιητὴν καὶ πλάστην ἐτρόμαξεν, ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη, ἡ γῆ ἐσεισθη, τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ εἰς τὸ μέσον ἐσχίσθη, τὰ μνημεῖα ἠνεψύχθησαν, οἱ νεκροὶ ἐσηκώθησαν ἀπὸ τὰ μνημεῖα, γνωρίζοντές με διὰ Θεὸν καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Καὶ σεῖς εἰς αὐτὴν τὴν ἀγίαν ἡμέραν πράττετε τὰ ἄνομα ἔργα σας. Κατηραμένος, καὶ ἀφωρισμένος, καὶ ἀσυγχώρητος ὁ λάρυγκας, ὅπου καταλύει τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν κρέας καὶ ὀψάριον χωρὶς σωματικῆς ἀσθενείας. Στοχασθῆτε ὅτι θέλω ἀνοίξει τοὺς

καταρράκτας τοῦ οὐρανοῦ, νὰ βρέξω νερὸ κοχλάτο εἰς τὰς δέκα Φεβρουαρίου καὶ κανεῖς δὲν θὰ ἡξεύρη, καὶ θέλω βρέξει εἰς τὰς 8 Ἀπριλίου αἶμα καὶ πῦρ νὰ κατακαύσω τὰς ἀμπέλους σας καὶ τὰ χωράφια καὶ τὰ χόρτα, καὶ θέλω ρίψει θηρία πτερωτὰ καὶ ἀνήμερα νὰ σᾶς καταφάγουν, καὶ νὰ φωνάζετε ὁ εἰς εἰς τὸν ἄλλον, «ἐβγάτε σεῖς οἱ ἀποθαμμένοι νὰ ἔμβωμεν ἡμεῖς οἱ ζωντανοί, διότι δὲν ἡμποροῦμεν πλέον νὰ ὑποφέρωμεν τὴν ὀργὴν τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ καὶ τὸν θυμὸν του». Καὶ πάλιν λέγω θὰ πέμψω σκότος. ἀστραπὰς καὶ βροντὰς, νὰ σᾶς κατακαύσω καὶ νὰ μὴ λυπηθῶ. Ἀλλοίμονον εἰς σᾶς τί ἀπολογίαν ἔχετε νὰ μοὶ δώσετε τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Τὴν ὥραν ἐκείνην, θέλει τρέμει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους ὅπου ἔπραξαν τοῦ διαβόλου τὰ ἔργα. Ἴδετε ἄνθρωποι, νὰ ἀπέχγητε ἀπὸ τὰς ἀμαρτίας, ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνειαν, τὸν φθόνον, τὴν πονηρίαν, τὴν μοιχείαν, τὴν κλοπὴν ποῦ κλέπτετε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Ἐὰν αὐτὰ δὲν ἀφήσετε, θέλετε ἰδεῖ τὰ φοβερά, οὐ σημεῖα καὶ θὰ τρομάξητε ἀπὸ τὴν ὀργὴν μου, ὅπου ὁ οὐρανὸς θέλει τρέμει καὶ ἡ γῆ θὰ σειέται, ὁ ἥλιος θὰ σβύσῃ, ἡ σελήνη καὶ τὰ ἄστρα θὰ πέσουν, ἡ θάλασσα θὰ βρωμήσῃ, τὰ πηγάδια θὰ ξηρανθοῦν, καὶ σεῖς θὰ τρέμητε ὡς τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, καὶ ἀνάπαυσιν ποσῶς δὲν θὰ ἔχετε. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους ὅπου βλαστημοῦν τὸ ὄνομά μου, μετὰ τὴν βρωμεράν των γλῶσσαν καταπατοῦντες τὸν Σταυρόν. Θέλουν ἰδεῖ τὸν Σταυρὸν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως νὰ ἔρχεται μετὰ τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δόξης, καὶ θὰ τρομά-

ξουν ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ. Τότε θέλει τοὺς σύρει ὁ πο-
ταμὸς ὁ πύρρινος, ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἱερέα ὅπου
δὲν διδάσκει κάθε Κυριακὴν τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγε-
λίου, θέλει δώσει φρικτὴν ἀπολογίαν διὰ τὸ ποιμνιὸν
τοῦ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ. Καὶ πάλιν λέγω
διὰ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν, ὅτι δὲν ἐγράφη ἀπὸ χέρι
ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀπὸ τὸν πατέρα μου τὸν ἐπουράνιον.
Καὶ ὅποιος ἄνθρωπος εὐρεθῇ νὰ φλυαρήσῃ διὰ τὴν
ἀγίαν μου ἐπιστολὴν καὶ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἀπὸ χέρι
ἀνθρώπου νὰ ᾔῃαι ἐπικατάρματος, καὶ ἡ ψυχὴ του νὰ ᾔῃαι
μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ προδότου, καὶ νὰ κληρονομήσῃ τὸ
ἀνάθεμα Σοδόμων καὶ Γομόρων καὶ νὰ βασανίζεται εἰς
τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ
τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Καὶ πάλιν λέγω, ὅτι ὅποιος δὲν
δεχθῇ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν μετὰ ὅλην τὴν καρ-
δίαν, νὰ κληρονομήσῃ τὴν γέενναν τοῦ πυρὸς τὴν
ἄσβεστον, ἐπειδὴ δὲν ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ
ποιητοῦ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἀλλ' εἶπεν ὅτι δὲν
εἶναι γεγραμμένη ἀπὸ τὸν πατέρα μου. Καὶ πάλιν
λέγω ὅτι ὅποιος ὑβρίζει τὸν ἱερέα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψί-
στου, καὶ δὲν τὸν ἀγαπᾷ καὶ δὲν τὸν εὐλαβεῖται ὡς
πανάγιον τοῦ Θεοῦ ὑπερέτην, ὅπου τὸ ἅγιον πνεῦμα
κατέβη εἰς τὴν κεφαλὴν του, θέλει δώσει μεγάλην
ἀπολογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Εὐλογημένος νὰ ᾔῃαι ἐκεῖνος ὁ Χριστιανὸς καὶ ἀπὸ
τὸν Πατέρα μου ὅπου πάρῃ τὴν ἀγίαν μου ἐπιστολὴν
μετὰ ὅλην τὴν προθυμίαν, καὶ τὴν διαβάξῃ εἰς τὸν

οἶκόν του. Καὶ ἂν ἔχη ἁμαρτίας ὡσάν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του, καὶ ὡσάν τὰ φύλλα τοῦ δένδρου, ὅλα συγχωροῦνται καὶ λυώνουν. Συγχωρεῖ δὲ καὶ εὐλογεῖ ὁ Θεὸς τὸν οἶκόν του καὶ τὰ ἔργα του καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ του. Καὶ πάλιν λέγω, ὅτι ἔποιος θρέψῃ πεινασμένον καὶ ἐνδύσῃ γυμνόν, καὶ δεχθῇ ξένον εἰς τὸ σπῆντί του καὶ τοῦ δώσῃ ἐλεημοσύνην, θέλουν πληθύνει τὰ ἀγαθὰ του καὶ θέλω τὸν εὐλογῆσαι ὡσάν τὸν Ἀβραάμ καὶ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Καὶ πάλιν λέγω, ἀλλοίμονον εἰς ἐκείνους τοὺς γονεῖς ὅπου δὲν ἐρμηνεύουν τὰ τέκνα των καὶ δὲν τὰ παρακινοῦν νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν. Καλλίτερον νὰ μὴ τὰ ἐγεννοῦσαν, διότι θέλουν δώσῃ φρικτὴν ἀπολογία εἰς τὸν φοβερὸν κριτὴν τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως.

Διὰ τοῦτο ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος τοῦ Χριστοῦ Πατριάρχης ταπεινὸς Ἰωαννίκιος σᾶς παρακαλῶ, ἀγαπητὰ τέκνα μου, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ὑπὸ Θεοῦ Πατρὸς, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ, καὶ σᾶς δίδω τὴν εὐλογίαν παρακαλῶ σας μὲ ὅλους τοὺς ἀρχιερεῖς ὅπου ἐξήγησαν τὴν ἁγίαν ταύτην ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἔστειλαν εἰς τὸν κόσμον ὅπως τὴν δεχθῆτε μετὰ πάσης προθυμίας. Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὅπου τὴν ἔχει εἰς τὸ σπῆντί του δὲν θέλει τοῦ συμβῆ ποτὲ κανὲν κακόν, οὔτε θέλει τοῦ ἐγγίσει ὁ διάβολος τὰ πράγματά του, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ συγχωρεῖ ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας του, καὶ τὸν δέχεται εἰς τὴν βασιλείαν του. Εἰς δόξαν Πατρὸς Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ ἐπιστολὴ εὐρέθη ἐπάνω εἰς τὸν ἅγιον Τάφον
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Καὶ
νὰ γνωρίζῃ κάθε ἄνθρωπος καὶ νὰ εἰξεύρῃ, ὅτι ὅστις
διαβάσῃ τὴν εὐχὴν αὐτὴν μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν καὶ
τὴν βαστᾷ ἐπάνω του δὲν φοβᾶται κακὸν θάνατον, οὔτε
ἀπὸ ποταμόν, οὔτε ἀπὸ ἐχθροῦς. Ἀλλὰ διασκορπίζον-
ται ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ὅποιος ὁμοίως τὴν διαβάσῃ ἐπάνω εἰς ἄνθρωπον,
ὅπου νὰ ἔχῃ τὸν πειρασμὸν εἰς τὸ κορμί του, παρευθὺς
ὕγιαίνει ἀπὸ πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ διαβόλου ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἀκόμη ἔχει χάριν αὕτη ἡ εὐχή, ὅποιος τὴν διαβά-
σῃ μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν, ἐκεῖνος ὅπου θέλει τοῦ
ἔλθῃ ὁ θάνατος ὁ διωρισμένος θέλει ἰδεῖ τὴν Κυρίαν
τοῦ Κόσμου τρεῖς ἡμέρας προτῆτερα.

Ἀκόμη ὅποιος τὴν διαβάσῃ ἐπάνω εἰς γυναῖκα ὅπου
μέλλει νὰ γεννήσῃ ἐλευθερώνεται τὸ γλιγωρότερον, ἐν
τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Θεοτόκε Παρθένε, εὐλογημένη Μαρία, κεχαριτωμένη
Δέσποινα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, εὐλογημένος

καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες, τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τῶν Ἀποστόλων λαμπρότης, τῶν προφητῶν σύναξις, τῶν μαρτύρων ἐκκλησία, τῶν χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, σκέπασόν με, Παρθένε Μαρία, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν Ἀγγέλων καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ βοήθησόν με τὸν δοῦλόν σου ἀπὸ πάντα πειρασμόν, ὅπου μέλλει νὰ μοῦ ἔλθῃ καὶ μὴ μὲ ἀπορρίψῃς, ὦ Παρθένε Μαρία. Βοήθησόν με, Κυρία τοῦ κόσμου, τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως ὅπως ἔλθῃ ἡ ταπεινὴ μου ψυχὴ μέσα εἰς τὸν Παράδεισον, ἔμπροσθεν εἰς τὸν ἀδέκαστον θρόνον τοῦ Υἱοῦ σου, ὅταν ἔλθῃ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς φρικτῆς αὐτοῦ παρουσίας καὶ νὰ ἀκούσω τὸ «Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην μου βασιλείαν». Ναί, Δέσποινα τοῦ κόσμου, δώρησόν μοι τοῦ ταπεινοῦ δούλου σου τὸ ζητούμενον, ἵνα εὐχαρίστως δοξάζω τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ

Τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Ἄγιε Ἀγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλίπῃς με τὸν ἁμαρτωλὸν μηδὲ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν